

Ne Kelimelere Sahipti Ağzım

– GürhanGürses · 17 Mayıs 2019

Dün ne hazinelere sahip yüreklerimiz vardı yanı başımızda.

Bugün hani?

Her gün onu okul yolunda görüyordum. Pejmürde bir hali vardı. Saçı sakalı uzundu. Ağlamaklı gözlerle bakardı. Sesi nasıldı bilmezdi kimse. Aşk girmişse bir kalbe, yer etmişse orada, postunu serip de hükümdarlığını ilan etmişse eğer akli manada bir şey aramayan daha muhatabınızda. Mantıklı bir adım atmasını... Mantıklı hareket etmesini... İlginç bir tarzı ve tavrı vardı.

Yolun tam da ortasına bir kalp çizirdi hep. Ve uzanırdı o kalbin içine. Gelen geçen araçlar onun iki yanından geçip gitmek zorunda kalırdı. Bunu yaptığı saat her sabah tamı tamına 07.35'ti. Şaşmazdı bir dakika bile. Sonra sarıldığı o kalbin içinden çıkar yolun kenarın gelip kaldırımında otururdu.

Ellerini göğşe açar ve kendi lisanınca dua ederdi rabbe. Bu kutsal seremoni okulun açıldığı ilk günden okulun kapandığı son güne kadar hiçbir sabah aksatmadan devam etti. Sonra gözyaşları içinde yolun ortasına çizdiği kalbe bakarak veda öpücüğü verirdi. Onun bu sabit ritüelinden bihaberdim. Ne olduğunu anlamaya çalışıyordum. O, üç beş dakika sabit bir şekilde yolun ortasına çizmiş olduğu resme bakarak gerisin geriye doğru giderdi.

Çok sonra öğrendim kalp çizdiği noktada eşini bir trafik kazasına kurban verdiğini... Ve eşinin ölümünden sonra hiç evlenmediğini... Oraya gelişi de bu yüzden her gün. Gözyaşları içinde duruşu, dua edişi... Sonra veda ederken dahi çaresizce gidişi... Ölüm sadece toprağına altında kalmak değildir. Bazen yaşarken de ölürsünüz fark etmezsiniz. İlk tokatı yiyene kadar. Sonrası zaten şairin dediği gibi iyilik güzellik...

Onun hayatından acılarını çekip alırsanız hiçbir şeyi kalmaz geriye. Bir insanın en büyük silahı hüznü olabilir mi?

Her gün onu okul yolunda görüyordum. Pejmürde bir hali vardı. Saçı sakalı uzundu. Ağlamaklı gözlerle bakardı. Sesi nasıldı bilmezdi kimse. Ve bilmezdi kimse o yolun dünyanın en güzel aşkına mezar olduğunu. Bu yüzden yürürken yollarda hırpalamadan yürüyün canları. İncitmeden...

Dün ne kelimelere sahipti ağzım.

Bugün hani?